

Research Paper

The Factors Affecting the Improvement of Educational Innovation of Physical Education Teachers**M. Mehraji¹, F. Ghafouri², S. Keshkar³, M. Javadipour⁴**

1. Ph.D. Student in Sport Management, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

2. Associate Professor in Sport Management, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran (Corresponding Author)

3. Associate Professor in Sport Management, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

4. Associate Professor in Educational Methods and Programs, Department of Educational Methods and Programs, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 2021/06/11**Accepted: 2022/02/27****Abstract**

The aim of this study was to investigate the factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers. The research method was mixed (qualitative-quantitative) in which the qualitative part was done through content analysis. The statistical population in the qualitative section included people aware of the subject of the research that using the purposive sampling method, 13 people were identified as the sample. The statistical population also included a small number of physical education teachers in Tehran. The research tools included quasi-structured interviews and a researcher-made questionnaire. In the qualitative section, to evaluate the validity, reliability, transferability and verifiability, the specialized committees were used. In order to analyze the data, coding and structural equation methods were used. The whole process of data analysis was performed in SPSS and MaxQda softwares. The results showed that the factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers involved eight areas including social factors, motivation, supervisory aspects, infrastructure, specialized knowledge, government support, supportive and managerial laws and regulations. In the meantime, paying attention to the factors of specialized

1. Email: Mahboubehmehraji2121@gmail.com

2. Email: Farzadghafouri@yahoo.com

3. Email: Keshkar.official@gmail.com

4. Email: Javadipour@ut.ac.ir



knowledge and government support can pave the way for improving the educational innovation of physical education teachers.

Keywords: Educational Innovation, Physical Education, Teacher, Sports.

Extended Abstract

Background and Purpose

Attention to education has been identified as one of the important pillars of any society. Extensive efforts have been made by researchers to improve educational conditions in the education system (1). Improving the education system is one of the important and key goals in the developed countries and is seriously pursued by its trustees (2). Education in all societies is the main factor in the transformation and progress of society, and schools as the executive factor of education have an effective, undeniable role in human resource development. In addition, given the role of schools, teachers must have a lot of competence and ability; therefore, the need for creative and innovative people in schools and other scientific centers is doubly important because these centers play a very important role in educating specialized and committed human resources for other organizations (3).

Materials and Methods

The present study is an applied, field study. The research method was qualitative in terms of data collection method using the content analysis. The statistical population included people aware of the subject. In order to identify these samples, purposive sampling method was used. This sampling continued until the theoretical saturation was reached, and finally 13 people were identified as the sample in the qualitative section.

The inclusion criteria included individuals familiar with the literature of physical education, educational innovation, and the country's educational sports, as well as individuals who have published books and academic-research articles, have teaching experience and work experience in each of the mentioned fields. Research tools included quasi-structured interviews. In order to conduct the research interviews according to the corona conditions, in coordination with the samples of the qualitative section, they were conducted in person and in absentia. In order to identify the factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers, a qualitative method of content analysis and interviews were used. After coding, the characteristics extracted from the interviews were identified and summarized (open coding). After reviewing the initial codes, the factors are extracted and the frequency of each factor is examined (axial coding).



Findings

Educational innovation has been identified as one of the constant concerns in education. Improving educational innovation as a concern has led to its use in all areas, including sports. Improving the level of educational innovation can enhance the quality of education and pave the way to improve the performance of the whole education system (Lee, 2021, 15). The capacity of educational innovation has made the need to upgrade it quite obvious in the field of sports and physical education. This issue has led to the design and implementation of this study to investigate the factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers. The results of the present study showed that the factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers consisted of eleven areas including social issues, motivational issues, supervisory aspects, infrastructure, specialized knowledge, government support, supportive laws and regulations, management issues, new technologies, support of individual qualifications and qualifications of teachers. In other words, in order to improve physical education teachers' educational innovation, serious attention should be paid to social issues, motivational issues, supervisory aspects, infrastructure, specialized knowledge, government support, supportive laws and regulations, and management issues. According to the present study's results, access to and benefiting from new technologies can improve physical education teachers' educational innovation. In this regard, it can be stated that the use of technology in increasing knowledge and improving the educational program has significant benefits that have introduced the use of technology as a suitable, noteworthy phenomenon. Some of these benefits include training efficient and skilled manpower, improving the quality of education, easy access to information resources, reducing long-term educational costs, updating the education system, retraining teachers and increasing their job skills and knowledge. Creating motivation, effort and innovation in curricula and using the experiences of domestic and international researchers must be highlighted. Due to the importance of the above-mentioned items on the education program, special attention should be paid to planning and goal setting.

Conclusion

Based on this study's findings, it is suggested that by creating job standards in response to educational innovation, conditions to encourage physical education teachers to the issue of educational innovation be provided. Furthermore, it is recommended that committees in the education system and its subordinate departments so-called the Innovation Committee provide conditions and context for the development of educational innovation exclusively in all schools and



regions. It is also suggested that by encouraging the educational innovations of physical education teachers and informing about these achievements while encouraging educational innovation, the conditions be provided for other physical education teachers to benefit from the educational innovations created. Another suggestion is creating databases of the capacities of physical education teachers and combining their capacities through team building and networking among physical education teachers to provide conditions for them to improve their educational innovation. Besides, according to the findings of the present study, it is suggested to create conditions for enriching the educational innovation of school sports by creating festivals of educational innovations for physical education teachers.

Keywords: Educational Innovation, Physical Education, Teacher, Sports.

References

1. Polevikova, o., & Shvets, t. (2021). partisipative approach as educational innovation of professional training future teachers. Bulletin of the Cherkasy Bohdan Khmelnytsky National University. *Series" Pedagogical Sciences"*, (4). 176-182.
2. Lei, L. (2021). Practical Exploration of Integrating Practical Teaching into Innovation and Entrepreneurship Education in Colleges and Universities. *Science*, 9(1), 14-19.
3. Babaei Osalu, H; Sohrabi, Z, Khajeh Azad, M. (2015). I Creativity Analysis in Faculties of Biomedical Courses According to Torrance Creativity Theory Iran University of Medical Sciences, *Journal of Educational Strategies in Medical Sciences*, (318), 143-138. (Persian)



بررسی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی

محبوبه مهراجی^۱، فرزادغفوری^۲، سارا کشر^۳، محمد جوادی پور^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۳. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۴. دانشیار روش‌ها و برنامه‌های آموزشی و درسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۲۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی اجرا شد. روش پژوهش از نوع کیفی با استفاده از تکنیک تحلیل مضمون انجام شد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بودند که برحسب انتخاب هدفمند، ۱۳ نفر (تا رسیدن به اشباع نظری) به عنوان نمونه مشخص شدند. ابزار پژوهش مصاحبه‌های نیمه‌ساختارمند بود. برای بررسی روایی از قابلیت باورپذیری، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری و همچنین برای بررسی پایایی از کمیته‌های تخصصی استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری‌های باز و محوری استفاده شد. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار مکس کیودی‌ای انجام گرفت. نتایج نشان داد، عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی در یازده حوزه شامل مسائل اجتماعی، مسائل انگیزشی، جنبه‌های نظارتی، زیرساخت‌ها، دانش تخصصی، حمایت‌های دولتی، قوانین و مقررات حمایتی، مسائل مدیریتی، فناوری‌های نوین، حمایت‌های فردی و صلاحیت معلمان مشخص شد. استفاده از نتایج پژوهش حاضر می‌تواند اثرات مثبت فراوانی بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی داشته باشد.

واژگان کلیدی: نوآوری آموزشی، تربیت بدنی، معلم، ورزش.

1. Email: Mahboubehmehraji2121@gmail.com

2. Email: Farzadghafouri@yahoo.com

3. Email: Keshkar.official@gmail.com

4. Email: Javadipour@ut.ac.ir



مقدمه

توجه به تعلیم و تربیت به‌عنوان یکی از ارکان مهم هر جامعه‌ای مشخص شده است؛ به‌صورتی که تلاش‌های گسترده‌ای از سوی محققان در مسیر بهبود شرایط آموزشی در نظام تعلیم و تربیت شده است (پولویکوا^۱ و همکاران، ۲۰۲۱، ۱۷۷). بهسازی نظام تعلیم و تربیت به‌عنوان یکی از اهداف مهم و کلیدی در نظام آموزشی کشورهای توسعه‌یافته مدنظر قرار گرفته است و به‌صورت جدی از سوی متولیان آن دنبال می‌شود (لی^۲، ۲۰۲۱، ۱۵). آموزش و پرورش در تمام جوامع، اصلی‌ترین عامل تحول و پیشرفت جامعه محسوب می‌شود و مدارس به‌عنوان عامل اجرایی آموزش، نقش مؤثری در توسعه منابع انسانی دارند و این نقش انکارنشده‌ای است. همچنین با توجه به نقش مدارس، معلمان باید از شایستگی و توانایی زیادی برخوردار باشند؛ بنابراین نیاز به افراد خلاق و نوآور در مدارس و دیگر مراکز علمی اهمیتی دوچندان دارد؛ چراکه این مراکز نقش بسیار مهمی در تعلیم و تربیت نیروی انسانی متخصص و متعهد برای سازمان‌های دیگر به عهده دارند (بابایی اوصالو و همکاران، ۲۰۱۵، ۱۳۹).

یکی از دروس مهم در نظام تعلیم و تربیت، درس تربیت‌بدنی است. اهمیت درس تربیت‌بدنی در پیشبرد اهداف یک جامعه سبب شده است تا به‌صورت جدی دنبال شود (آیزاوا^۳ و همکاران، ۲۰۲۱، ۳). بهبود وضعیت مدارس در جهت بهبود شرایط ورزش می‌تواند در شناسایی استعدادها و ورزشی، ارتقای فرهنگ ورزش و همچنین بهبود مشارکت‌های ورزشی افراد جامعه کاملاً تأثیرگذار باشد (ایرمانسایه و همکاران، ۲۰۲۰، ۴۱). تربیت‌بدنی، فرایند آموزشی است که در آن از فعالیت جسمانی به‌عنوان راهی برای کمک به دانش‌آموزان به‌منظور کسب مهارت، آمادگی، دانش و نگرش مثبت در راستای رشد مطلوب، کسب سلامت عمومی و به حداکثر رساندن فرصت‌ها برای اجرای فعالیت‌های بدنی استفاده می‌شود. در جهت پیشبرد اهداف درس تربیت‌بدنی، معلمان ورزش نقش مهمی دارند. این افراد به‌عنوان ارکان اجرایی ورزش در مدارس، باید در بالاترین سطح عملکردی خود باشند (کورلوکا^۴ و همکاران، ۲۰۱۸، ۱۱۳). در نظام تعلیم و تربیت، باور بر این است که تربیت شهروندانی مسئول، سالم و سرزنده جز در مدارس امکان‌پذیر نیست همچنین متخصصان این حوزه دریافته‌اند که بخش مهم این فرایند برعهده معلمان تربیت‌بدنی است؛ به همین دلیل، فعالیت‌های جسمانی و ورزش در برنامه روزانه درسی دانش‌آموزان گنجانده شده است. اجرای صحیح برنامه‌های ورزشی، ضمن کمک

1. Polevikova
2. Lei
3. Aizawa
4. Čorluka



به حفظ سلامت روحی و جسمی دانش‌آموزان، به بدن و ذهن آن‌ها شکل می‌دهد و زمینه پیشرفت کلی آن‌ها را در حوزه‌های متفاوت را فراهم می‌کند که سرمایه‌گذاری در آن می‌تواند موجب کاهش هزینه‌ها در بخش‌های بهداشت و درمان، مبارزه با مفسد اجتماعی و پایین آوردن سطح ناهنجاری‌های فردی و اجتماعی شود (حیدری فرد و شریفیان، ۲۰۱۷، ۸۳).

فریمن^۱ (۱۹۸۸) معتقد است که اهداف تربیت‌بدنی در راستای اهداف عمومی آموزش و پرورش است و توسعه و شکوفایی جسمی، ذهنی و عاطفی دانش‌آموزان را در برمی‌گیرد؛ به عبارت دیگر، تربیت‌بدنی بخش مهمی از تعلیم و تربیت به حساب می‌آید و نقش حیاتی در تحقق اهداف عمومی آموزش و پرورش و تربیت نسلی آگاه و بانشاط دارد. سازمان آموزش و پرورش که متولی تعلیم و تربیت افراد به‌ویژه نونهالان، نوجوانان و جوانان است، مسئولیت تأمین سلامت جسم و روح آنان را از راه توسعه برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس نیز بر عهده دارد؛ از این‌رو گسترش برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس از نیازهای اساسی تعلیم و تربیت بوده و لزوم استمرار آن در همه مقاطع تحصیلی انکارناپذیر است. با توجه به دیدگاه‌ها و نظریات بیشتر علمای تعلیم و تربیت (نظیر ابونصر فارابی، استاد شهید مطهری، ابوعلی سینا و...) که در امر آموزش و پرورش به تمام ابعاد وجودی انسان توجه داشته‌اند، تربیت‌بدنی را می‌توان یکی از ارکان اساسی تعلیم و تربیت محسوب کرد، اما امروزه بیشتر دست‌اندرکاران تربیت-بدنی مدارس معتقدند که درس تربیت‌بدنی، جایگاه اصلی و واقعی خود را در مدارس پیدا نکرده و در سطح مطلوب اجرا نمی‌شود. این شکاف موجود بین واقعیت و حقیقت، موجب جدایی برنامه‌های تربیت‌بدنی از اهداف اساسی آن در مدارس شده که زمینه‌ساز بروز مشکلات و اختلالات روانی و به‌خصوص ناهنجاری‌های جسمانی که آمار و ارقام تکان‌دهنده و غیر منتظری را به ارمغان آورده است (قلعه نوعی، ۲۰۰۱، ۷).

تربیت‌بدنی باید از موضوع‌های مهم در برنامه درسی مدرسه محسوب شود. جایگاه تربیت‌بدنی در مدارس تا حد زیادی ضعیف است و به‌عنوان موضوعی حاشیه‌ای به آن نگرسته می‌شود. همچنین نوآوری‌نداشتن دبیران می‌تواند یکی از دلایل یکنواختی درس تربیت‌بدنی در مدارس شود چون که نوآوری برای پیشرفت آموزش بسیار مهم است؛ زیرا با مزایایی که برای دانش‌آموزان، معلمان و اجتماعی که در آن درگیر هستند، مرتبط است (تی‌سانگارید، ۲۰۱۷، ۲۸۵). آموزش و پرورش نیز به‌عنوان یکی از نهادهای تأثیرگذار بر جامعه از این قاعده مستثنا نیست و نیازمند نوآوری در جهان پرشتاب امروز در تمام لایه‌های ساختاری خود است. در نظام آموزش و پرورش، عنصر مهم همان

1. Freeman

2. Tsangaridou



عنصر انسانی و به‌طور خاص معلم است که حیات و پویایی نظام آموزش و پرورش و همه بخش‌های آن به‌ویژه بخش تربیت‌بدنی به آن وابسته است (کامیابی و همکاران، ۱۳۹۱، ۲۰). ارتقای نوآوری در حوزه‌های آموزشی می‌تواند ضمن بهبود کیفیت آموزش، باعث شود تا محیط‌های آموزشی از جذابیت مطلوبی برخوردار باشند؛ به‌عبارتی، نوآوری‌های آموزشی زمینه‌ساز جدی برای ارتقای عملکرد آموزشی در نظام تعلیم و تربیت را خواهد داشت (اسچیلدر و ردمنند^۱، ۲۰۱۹، ۹۷).

نوآوری در سازمان‌های مختلف به‌ویژه مدارس رایج نمی‌شود؛ مگر در شرایطی که زمینه‌های آن مهیا باشد و کارکنان سازمان توانایی‌های لازم را در این زمینه داشته باشند. از جمله این زمینه‌ها، حمایت مدیریت سازمان، فرهنگ‌سازمانی مناسب و مدیریت دانش است (مک‌گوریک^۲ و همکاران، ۲۰۱۵، ۹۶۶)؛ بنابراین یکی از عناصر مهم آموزش و پرورش که نقش اصلی و اساسی را به‌عنوان محور اصلی فعالیت‌ها و اهداف آموزش و پرورش بازی می‌کند، معلمان مدرسه هستند؛ چراکه تدریس و یادگیری به‌عنوان هسته مرکزی فعالیت‌های این نهاد بزرگ به دست معلمان به سرانجام می‌رسد. معلم، مهم‌ترین عنصر نظام آموزشی در فرایند یاددهی-یادگیری و معمار اصلی نظام آموزشی است. جهان به‌سرعت دگرگون می‌شود و معلمان نیز مانند دیگر گروه‌های حرفه‌ای، با این واقعیت روبه‌رو می‌شوند که آموزش‌های آنان در جهان امروز چندان مفید نخواهد بود؛ مگر آنکه آنان باید همواره دانش خود را روزآمد کنند (ادیب نیا، ۲۰۱۶، ۳). از آنجاکه امر آموزش در زندگی هر فرد به‌عنوان یکی از اجزای جدایی‌ناپذیر به‌صورت مستمر و مداوم است، ضرورت ایجاد می‌کند که نوآوری را به‌عنوان عنصری انکارنشده بپذیرند و از آن استقبال کنند. مطالعات نشان داده‌اند، نوآوری تغییرات درخور ملاحظه‌ای را در سازمان ایجاد می‌کند و از آن به‌عنوان قدرت در سازمان یاد می‌کنند (دراچ^۳ و همکاران، ۲۰۱۴، ۲۱۳).

در این عصر شعار اصلی و رمز موفقیت سازمان‌های مختلف خلاقیت و نوآوری است، اگر مدارس، معلمان و مدیران بخواهند به حیات رقابتی خود با سایر معلمان و مدارس ادامه دهند و در بلندمدت کامیاب و پیروز شوند و به اهداف موردنظر خود دست یابند، باید به‌طور مستمر خود را با وضعیت‌های جدید انطباق دهند؛ به بیان دیگر، باید نوآور باشند (رضاییان و پورعزت، ۲۰۱۳، ۴۲). پرناک (۲۰۱۵) در پژوهشی با عنوان «رابطه بین اعتماد سازمانی و نوآوری سازمانی در مدارس در میان دبیران» به این نتیجه رسید که بین میزان اعتماد سازمانی دبیران و نوآوری سازمانی آن‌ها رابطه مثبت و معناداری

1. Schilder & Redmond
2. McGuirk
3. Drach



وجود دارد. فرزانه (۱۳۹۴) پژوهشی را با عنوان «بررسی رابطه بین نوآوری سازمانی مدارس با عملکرد معلمان مقطع متوسطه در آموزش و پرورش منطقه چهار دنگه» انجام داد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد، بین نوآوری سازمانی مدارس با عملکرد معلمان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج پژوهش احسانی و سید عباس زاده (۲۰۱۵) نشان داد، بین سازمان یادگیرنده با خلاقیت و نوآوری دبیران رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

هونگ^۱ (۲۰۲۰) مشخص کرد که بهبود نوآوری آموزشی در میان معلمان می‌تواند بر کیفیت آموزش تأثیر بگذارد. باریچلو و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کردند که بهبود نوآوری آموزشی به‌عنوان یکی از مسائل مهم باید به‌صورت جدی مدنظر قرار گیرد. احدی (۲۰۱۷) در پژوهشی با عنوان «بررسی رابطه فرهنگ سازمانی و گرایش معلمان به نوآوری‌های آموزشی در مدارس ابتدایی اردبیل» به این نتیجه رسید که بین تمام ابعاد فرهنگ‌سازمانی از دیدگاه رایینز با گرایش معلمان به نوآوری‌های آموزشی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. مارتین^۲ (۲۰۰۹) به بررسی روابط ساختاری فرهنگ سازمانی با نوآوری در بین معلمان شهر توکیو پرداخت. نتایج نشان داد، متغیر فرهنگ سازمانی دارای اثرات مثبت، مستقیم و معنادار بر متغیر نوآوری است. لی و چنگ^۳ (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان «موانع نوآوری‌های آموزشی در مدارس» به این نتایج رسیدند که عوامل فردی مانند تحصیلات و سن معلمان و عوامل سازمانی مانند نبود انعطاف‌پذیری در سیستم آموزشی و منابع انسانی از موانع نوآوری آموزشی است و در میزان نوآوری تأثیر معکوس معناداری دارد. تورستینسون^۴ (۲۰۱۴) مشخص کرد که مسائل فرهنگی و مدیریتی می‌تواند زمینه‌ساز جدی برای بهبود عملکرد نوآوری آموزشی را فراهم کند. بالکار^۵ (۲۰۱۵) تحقیقی با عنوان «روابط بین جو سازمانی، رفتار نوآورانه و عملکرد شغلی معلمان ترکیه» انجام داد. یافته‌ها نشان داد، جو سازمانی بر رفتار نوآورانه تأثیر می‌گذارد و رفتار نوآورانه نیز به عملکرد شغلی بهتر منجر می‌شود. نوآوری مستمر به آموزش و پرورش این امکان را می‌دهد که بهتر بتواند به نیازهای مراجعان پاسخ دهد، در رقابت پیشگام باشد و بتواند نقاط قوت سازمانی را با

1. Huong
2. Martine
3. Lee & Chang
4. Thorsteinsson
5. Balkar



فرصت‌های موجود همسو کند (ونگر و هانسن^۱، ۲۰۰۹، ۴۷۴)؛ ضمن اینکه نوآوری می‌تواند تأثیر مثبت بر عملکرد نظام‌های آموزشی داشته باشد (پنیدز^۲، ۲۰۱۰، ۴۶۷).

امروزه مسلم شده است که سازمان‌های آموزشی در صورتی می‌توانند موفق باشند که از نیروی انسانی (مدیران و کادر آموزشی) خلاق و نوآور برخوردار باشند و در جوی خلاق به فعالیت مؤثر بپردازند. از آنجاکه آموزش و پرورش در ایران ملی و متعلق به بخش دولتی است و محدودیت‌های رقابتی کمتری دارد، چنین می‌نماید که ضرورت قرارگرفتن در این جو نوآورانه را حس نکرده است (نادری، ۲۰۱۱، ۴۴). علاوه بر این، انجمن دانشگاه‌های آمریکا برای قرن بیست و یکم یکی از مهارت‌های اصلی برای معلمان را خلاقیت و نوآوری آموزشی تعیین کرده است (اوزنوز و دمیرهان^۳، ۲۰۱۷، ۱۶۵). در کشور ما تاکنون بیشتر پژوهش‌هایی که در زمینه هرم ورزشی مول انجام شده‌اند، مربوط به بخش‌های همگانی و قهرمانی بوده‌اند، حال آنکه مطابق خود هرم ورزش کشور که پذیرفته شده و استفاده شده سیاست‌گذاران ورزش کشور است، ورزش آموزشی در قاعده هرم قرار دارد و اهمیت آن بیشتر از سایر بخش‌هاست و از طرفی یکنواختی اجرای ساعات تربیت بدنی در بیشتر مقاطع مدارس کشور مشهود است؛ آنچه امروزه در محیط‌های آموزشی به‌خصوص در مدارس، شاهد هستیم نوعی سستی و ضعف اهتمام در این زمینه است؛ چراکه اصولاً ابتکار و خلاقیت و ابراز فکر و نظر جزو نیازهای فطری همه افراد است، اما مهم این است که این نیازها در بسیاری موارد از طرف مدیران مدارس به‌طور عام و معلمان به‌طور خاص مدنظر قرار گرفته است (حسینی، ۲۰۱۳، ۴۲).

نوآوری آموزشی یکی از پیش‌نیازهای مهم در مسیر توسعه آموزش است، اما ظرفیت‌های این مسئله در سیستم تعلیم و تربیت کشور ایران به‌صورت جدی دنبال نشده است (رضاییان و پورعزت، ۲۰۱۳، ۴۲). توجه به نوآوری آموزشی به‌عنوان یک دغدغه در سیستم‌های آموزشی در مناطق مختلف دنیا مدنظر بوده است و همواره به نبود فعالیت‌های جدی در حوزه نوآوری آموزشی به‌صورت یک عارضه توجه شده است (دراچ و همکاران، ۲۰۱۴، ۲۱۳). دغدغه‌مندی محققان در جهت ارتقای نوآوری آموزشی باعث شده است تا ضعف‌های موجود درخصوص بهبود نوآوری آموزشی در حوزه تعلیم و تربیت نمایان شود. بهره‌مند نبودن معلمان از نوآوری آموزشی و نبود تغییرات جدی از سوی آنان در جهت فرایند تدریسی باعث شده است تا یکنواختی به‌عنوان یک معضل در حوزه آموزش کاملاً درک شود (هونگ، ۲۰۲۰، ۴۹). در این میان، معلمان تربیت‌بدنی به‌عنوان ارکان ورزش در مدارس نقش

1. Wagner & Hansen
2. Panayides
3. Uzunöz & Demirhan



مهمی در حوزه‌های آموزشی دارند و بی‌توجهی آن‌ها به نوآوری آموزشی می‌تواند آسیب و مشکل جدی باشد که روند توسعه آموزش تربیت‌بدنی را به‌طور اساسی مختل کند. با توجه به خلأ درک‌شده درخصوص نبود پژوهش‌های جامع در حوزه نوآوری آموزشی و همچنین بهره‌نگرفتن معلمان تربیت‌بدنی از نوآوری آموزشی، انجام پژوهش حاضر ضمن رفع خلأ پژوهشی در این حوزه، بستر مناسبی را در جهت ایجاد دغدغه در حوزه بهبود نوآوری آموزشی فراهم می‌کند؛ به عبارتی، انجام پژوهش حاضر می‌تواند ضرورت استفاده از نوآوری آموزشی را به‌عنوان یک مسئله مهم به متولیان امر در حوزه تعلیم و تربیت گوشزد کند. شاید به دلیل اینکه آموزش و پرورش سازمانی سنتی شناخته شده و غالباً سازمان ریسک‌پذیر تلقی نمی‌شود، نوآوری در بخش‌های مختلف این وزارت به‌ویژه بخش تربیت‌بدنی به‌طور عمیق مدنظر قرار نگرفته است؛ باین‌حال، به‌جز تعداد کمی از مطالعات موردی درمورد نوآوری‌های مختلف، کارهای تجربی نسبتاً کمی در زمینه نوآوری در آموزش و پرورش انجام شده و به‌ویژه پژوهش‌های جامع و کاملی درمورد نوآوری معلمان تربیت‌بدنی آموزش و پرورش صورت نگرفته است و این خلأ در بخش ورزش مدارس بیشتر احساس می‌شود؛ چون اگر نوآوری در بخش ورزش آموزشی کاربردی نداشته باشد، ورزش در مدارس با کیفیت مطلوب و به نحو نیکو اجرا نخواهد شد؛ از این‌رو این پژوهش سعی دارد تا به تدوین راهکارهایی در راستای بهبود نوآوری برای معلمان تربیت‌بدنی به‌منظور ارتقای کیفیت زنگ ورزش بپردازد؛ بنابراین تحقیق حاضر با هدف بررسی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی، در پاسخ به این سؤال سعی داشته است که عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی کدام‌اند؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های کاربردی بود که به‌صورت میدانی انجام شد. روش پژوهش حاضر از نظر روش گردآوری داده‌ها کیفی بود که از روش تحلیل مضامین استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حاضر، افراد آگاه به موضوع پژوهش بود. به‌منظور شناسایی این نمونه‌ها از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. این نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و درنهایت، ۱۳ نفر به‌عنوان نمونه در بخش کیفی مشخص شدند. شاخص‌های محقق برای نمونه‌گیری از میان جامعه آماری عبارت‌اند از: افراد آشنا با ادبیات نوآوری آموزشی تربیت‌بدنی، افراد آشنا با ورزش آموزشی کشور و افراد دارای کتاب و مقاله علمی-پژوهشی تألیف‌شده، سابقه تدریس و تجربه کاری در هرکدام از زمینه‌های ذکرشده.

در جدول شماره یک ویژگی‌های نمونه‌های پژوهش ارائه شده است.



جدول ۱- ویژگی‌های نمونه‌های پژوهش

Table 1- Characteristics of research samples

سطح تحصیلات Level of Education	سن Age	جنسیت Gender	نمونه Sample
دکتری PhD	45	مرد Male	1
کارشناسی‌ارشد Masters	35	زن Female	2
دکتری PhD	60	زن Female	3
دکتری PhD	52	مرد Male	4
کارشناسی ارشد Masters	55	زن Female	5
دکتری PhD	51	مرد Male	6
کارشناسی ارشد Masters	45	مرد Male	7
دکتری PhD	32	مرد Male	8
دکتری PhD	35	مرد Male	9
دکتری PhD	38	مرد Male	10
دکتری PhD	42	زن Female	11
دکتری PhD	38	مرد Male	12
دکتری PhD	40	مرد Male	13

ابزار پژوهش، مصاحبه‌های نیمه‌ساختارمند بود. برای انجام مصاحبه‌ها با توجه به شرایط شیوع ویروس کرونا، ضمن هماهنگی با نمونه‌های بخش کیفی به دو صورت حضوری و غیرحضوری انجام شد. با نمونه‌هایی که برای مصاحبه حضوری اعلام آمادگی کردند، با رعایت نکات بهداشتی به مصاحبه به صورت حضوری پرداخته شد. برای برخی مشارکت‌کنندگان نیز که امکان مصاحبه حضوری نداشتند،



از طریق غیرحضوری و استفاده از تلفن و شبکه‌های مجازی مصاحبه انجام شد. برای بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری استفاده شد. برای بررسی قابلیت باورپذیری از تأیید فرایند پژوهش توسط هشت متخصص و همچنین از دو کدگذار برای کدگذاری چند نمونه مصاحبه به‌منظور کسب اطمینان از یکسانی دیدگاه کدگذاران استفاده شد. برای بررسی انتقال‌پذیری با سه متخصص که در پژوهش مشارکت نداشتند، درمورد یافته‌های پژوهش مشورت شد. همچنین برای بررسی قابلیت تأییدپذیری، از ثبت و ضبط تمامی مصاحبه‌ها و بررسی آنان در زمان‌های مورد نیاز استفاده شد.

در این پژوهش با توجه به دیدگاه‌های گل‌افشانی (۲۰۰۳)، جانسون^۱ (۱۹۹۷) و پاتون^۲ (۲۰۰۲) از سه روش کثرت‌گرایی شامل کثرت‌گرایی در شیوه (بازآزمون روش کار)، کثرت‌گرایی در پژوهشگر (آزمون قابلیت اطمینان بین شناسه‌گذاران) و کثرت‌گرایی مشارکت‌کننده (استفاده از مصاحبه-شوندگان جدید برای آزمون قابلیت اطمینان الگو) برای تأیید اعتبار پژوهش بهره گرفته شد. منظور از کثرت‌گرایی در مشارکت‌کننده این است که چنانچه فرایند پژوهشی و تفاهم‌نامه پژوهش به‌صورت کامل برای یک دسته از افراد جدید و با ویژگی‌های مشابه تکرار شود، باید نتایج مشابهی به دست آید. در پژوهش، تفاهم‌نامه مصاحبه و تجزیه و تحلیل داده‌ها به‌صورت کامل برای سه نفر مصاحبه‌شونده جدید استفاده شد. برای محاسبه درصد اعتبار بازآزمون پژوهش، بین مصاحبه‌شوندگان جدید کدهای مشخص شده دو آزمون با هم مقایسه شد. در هرکدام از بخش‌های پژوهش (پژوهش اصلی و پژوهش اعتبارسنجی) کدهایی که در دو فاصله زمانی با هم مشابه بودند، با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص شدند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Johnson
2. Patton



جدول ۲- محاسبه پایایی بازآزمون پژوهش (کثرت‌گرایی در مصاحبه)

Table 2- Calculating the reliability of research retest (pluralism in interview)

پایایی بازآزمون (درصد) Retest Reliability (percentage)	تعداد عدم توافقات Number of disagreements	تعداد توافقات Number of agreements	تعداد کل کدها Total number of codes
76.4	34	55	144

جدول شماره دو نشان می‌دهد، تعداد کل کدها در دو مرحله پژوهش برابر با ۱۴۴، تعداد توافقات بین کدها برابر با ۵۵ و تعداد عدم توافقات برابر با ۳۴ است. با استفاده از فرمول شماره یک، درصد اعتبار روش کثرت‌گرایی در مصاحبه‌شونده برابر با ۷۶/۴ درصد است. با توجه به اینکه این میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد است (کواله^۱، ۱۹۹۶، ۱۴۴)، مصاحبه‌شوندگان از اعتبار مناسب برخوردارند و روش انتخاب مصاحبه‌شوندگان نیز تأیید می‌شود.

فرمول ۱: روش محاسبه درصد پایایی بازآزمون (بابائی فارسانی و همکاران، ۱۳۹۷، ۵۵)

$$\text{درصد پایایی} = \frac{\text{تعداد توافقات} * 2}{\text{تعداد کل کدها}} * 100\%$$

کواله (۱۹۹۶) معتقد است، برای محاسبه پایایی بازآزمون از میان مصاحبه‌ها، چند مصاحبه به‌عنوان نمونه انتخاب شده و هرکدام از آن‌ها در فاصله زمانی کوتاه و مشخص دو بار کدگذاری می‌شود. سپس کدهای مشخص شده در دو فاصله زمانی برای هرکدام از مصاحبه‌ها با هم مقایسه می‌شود. روش بازآزمایی برای ارزیابی ثبات کدگذاری پژوهشگر به کار می‌رود. در هر یک از مصاحبه‌ها، کدهایی که در دو فاصله زمانی با هم مشابه است، به‌عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه به‌عنوان «عدم توافق» مشخص می‌شود. در روش کثرت‌گرایی در شیوه نیز در پژوهش برای محاسبه پایایی بازآزمون از بین مصاحبه‌ها، سه مصاحبه انتخاب شد و هرکدام از آن‌ها دو بار در فاصله زمانی ۱۵ روزه توسط پژوهشگر کدگذاری انجام شد. نتایج کدگذاری در جدول شماره سه آمده است.

1. Kvale



جدول ۳- محاسبه پایایی بازآزمون (کثرت‌گرایی در شیوه)

Table 3- Calculating the reliability of research retest (pluralism in method)

پایایی بازآزمون (درصد) Retest Reliability (percentage)	تعداد عدم توافقات Number of disagreements	تعداد توافقات Number of agreements	تعداد کل کدها Total number of codes	مصاحبه‌ها interviews
97.2	3	19	41	اول First
93.3	3	21	45	سوم Third
94.7	2	18	38	دهم Tenth
93.5	7	58	124	جمع Total

همان‌گونه که در جدول شماره سه مشاهده می‌شود، تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۱۵ روزه، برابر با ۱۲۴، تعداد کد توافقات بین کدها در این دو زمان برابر با ۵۸ و تعداد عدم توافقات در این دو فاصله زمانی برابر با ۷ است. پایایی بازآزمون مصاحبه‌ها در روش کثرت‌گرایی در شیوه با استفاده از فرمول ذکرشده، ۹۳/۵ درصد است که با توجه به این موضوع که بسیار بیشتر از ۶۰ درصد است، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید می‌شود.

برای روش کثرت‌گرایی، برای محاسبه پایایی مصاحبه با روش توافق درون‌موضوعی دو کدگذار، از یکی از دانشجویان دکتری مدیریت ورزشی درخواست شد تا به‌عنوان کدگذار در پژوهش مشارکت کند. آموزش‌ها و شیوه‌های لازم برای کدگذاری به وی ارائه شد و سپس هم پژوهشگر و هم فرد مدنظر سه مصاحبه را کدگذاری کردند. درصد توافق بین کدگذاران در جدول شماره چهار آمده است.



جدول ۴- محاسبه پایایی بین دو کدگذار

Table 4- Calculation of reliability between two encoders

پایایی بازآزمون (درصد) Retest Reliability (percentage)	تعداد عدم توافقات Number of disagreements	تعداد توافقات Number of agreements	تعداد کل کدها Total number of codes	مصاحبه‌ها interviews
88.6	9	35	79	اول First
89.1	9	37	83	سوم Third
86.6	10	33	76	دهم Tenth
88.2	28	105	238	جمع Total

همان‌گونه که در جدول شماره چهار مشاهده می‌شود، تعداد کل کدهای ثبت‌شده توسط پژوهشگر و همکار برابر با ۲۳۸، تعداد توافقات بین کدها برابر با ۱۰۵ و تعداد عدم توافقات برابر با ۲۸ است. با استفاده از فرمول ذکرشده، پایایی بین کدگذاران برای مصاحبه‌های این پژوهش برابر با ۸۸/۲ درصد است. با توجه به اینکه بیشتر از ۶۰ درصد است، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید می‌شود. به‌منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، کدگذاری به‌صورت کدگذاری‌های باز و محوری در بخش کیفی با استفاده از روش تحلیل مضامین انجام شد. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار مکس کیودا^۱ انجام شد.

نتایج

برای شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی از روش کیفی از نوع تحلیل مضامین و انجام مصاحبه استفاده شد. پس از انجام کدگذاری‌ها، ویژگی‌های مستخرج از مصاحبه‌ها مشخص و جمع‌بندی شد (کدگذاری باز). پس از بررسی کدهای اولیه به استخراج عوامل و بررسی فراوانی هر یک از عوامل پرداخته شد (کدگذاری محوری). جدول شماره پنج، نتایج کدگذاری محوری و فراوانی کدهای استخراج‌شده را به نمایش گذاشته است.

1. MAXQDA



جدول ۵- یافته‌های کدگذاری‌های محوری و فراوانی کدهای استخراج شده

Table 5- Pivotal coding findings and frequency of extracted codes

فراوانی Frequency	عوامل Factors	
8	شناخت از قوانین و مقررات آموزشی Knowledge of educational rules and regulations	
9	ایجاد استانداردها و دستورالعمل‌های جامع در جهت بهره‌گیری از نوآوری آموزشی Creating comprehensive standards and guidelines to benefit from educational innovation	قوانین و مقررات حمایتی Protective laws and regulations
9	توجه به نوآوری آموزشی در وضع مقررات جدید Attention to educational innovation in establishing new regulations	
8	وضع قوانین حمایتی از نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بندی Establishing laws to support the educational innovation of physical education teachers	
7	حمایت مدیران از نوآوری آموزشی در میان معلمان تربیت‌بندی Managers' support for educational innovation among physical education teachers	
8	وجود کرسی‌های مشورتی برای توسعه نوآوری آموزشی The existence of advisory chairs for the development of educational innovation	
10	ایجاد نظام فکری و پیشنهادها در جهت توسعه نوآوری آموزشی Creating an intellectual system and suggestions for the development of educational innovation	حمایت‌های دولتی Government support
11	ایجاد منابع مالی در مسیر توسعه نوآوری آموزشی Creating financial resources in the development of educational innovation	
8	ایجاد امنیت مالی در مدارس به منظور ایجاد بستر مناسب برای شکوفایی آموزشی معلمان Creating financial security in schools to create a suitable platform for teachers' educational flourishing	
9	ایجاد کمیته‌های راهبری در آموزش و پرورش برای توسعه نوآوری آموزشی Establishing leading committees in education to develop educational innovation	
9	ارتقای دانش فنی معلمان تربیت‌بندی درباره نوآوری آموزشی Improving the technical knowledge of physical education teachers about educational innovation	
9	به‌روزرسانی مهارت و دانش معلمان تربیت‌بندی Updating physical education teachers' skills and knowledge	
8	بهبود مهارت معلمان تربیت‌بندی برای بهره‌گیری از نوآوری آموزشی Improving physical education teachers' skills to benefit from educational innovation	
10	آگاهی از اطلاعات مربوط به نوآوری آموزشی Knowledge of information related to educational innovation	دانش تخصصی Professional knowledge
10	ایجاد آموزش درخصوص نوآوری آموزشی در مدارس Creating education about educational innovation in schools	
10	ارتقای مهارت مدیران مدارس و آموزش و پرورش برای بهره‌گیری از ظرفیت‌های نوآوری آموزشی Improving school and education managers' skills to take advantage of educational innovation capacities	
8	برگزاری دوره‌های ضمن خدمت در راستای توسعه نوآوری آموزشی ویژه معلمان تربیت‌بندی Holding in-service courses in line with the development of educational innovation for physical education teachers	



ادامه جدول ۵- یافته‌های کدگذاری‌های محوری و فراوانی کدهای استخراج شده
Table 5- Pivotal coding findings and frequency of extracted codes

فراوانی Frequency	عوامل Factors	
9	ارتقای زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدارس Improving the infrastructure of information and communication technology in schools	زیرساخت‌ها Infrastructures
9	بهبود تطابق استانداردهای شغلی موجود در مدارس با اهداف توافری آموزشی Improving the compliance of existing job standards in schools with the goals of educational innovation	
10	بهبود تبدیل اتواع دانش به عمل در حوزه تعلیم و تربیت Improving the conversion of knowledge into practice in education	
11	ایجاد سامانه‌های نظارتی متمرکز در حوزه توافری آموزشی Creating centralized monitoring systems in the area of educational innovation	
12	بازنگری و اصلاح استانداردهای شغلی معلمان تربیت‌بدنی Revision and modification of occupational standards of physical education teachers	
9	ایجاد سامانه اطلاعاتی درخصوص ظرفیت‌های معلمان تربیت‌بدنی Creating an information system regarding the capacities of physical education teachers	
9	ایجاد دستورالعمل‌های آیینی در جهت شکل‌گیری توافری آموزشی در آموزش و پرورش Creating objective guidelines for the formation of educational innovation in education	جنبه‌های نظارتی Regulatory aspects
9	کنترل نفوذ گروه‌های سیاسی در حوزه تعلیم و تربیت Controlling the influence of political groups in education	
9	مدیریت سوگیری‌های فردی معلمان در درک مفاهیم توافری آموزشی Managing teachers' individual biases in understanding the concepts of educational innovation	
8	ایجاد فرایندهای شفاف در حوزه توافری آموزشی Creating transparent processes in educational innovation	
10	ایجاد سیستم‌های ارزیابی در حوزه توافری آموزشی Creating evaluation systems in educational innovation	مسائل انگیزشی Motivational issues
8	ایجاد اعتماد به عملکرد توافری آموزشی Building trust in the performance of educational innovation	
9	ایجاد علاقه در میان معلمان تربیت‌بدنی به توافری آموزشی Creating interest among physical education teachers in educational innovation	
9	ایجاد پاداش‌های مادی و معنوی و مادی به فعالیت‌های مربوط به توافری آموزشی Creating spiritual and material rewards for activities related to educational innovation	
7	نمایش دستاوردهای توافری آموزشی در حوزه ورزش مدارس Showing the achievements of educational innovation in school sports	
8	ارتقای اعتمادبه‌خفس معلمان تربیت‌بدنی Improving physical education teachers' self-confidence	
8	بهبود تعامل معلمان تربیت‌بدنی با سایر معلمان در مدارس Improving the interaction of physical education teachers with other teachers in schools	مسائل اجتماعی Social issues
9	ایجاد فعالیت‌های گروهی در میان معلمان تربیت‌بدنی Creating group activities among physical education teachers	
7	تشکیل تیم‌های توافری در میان معلمان تربیت‌بدنی Formation of innovation teams among physical education teachers	
7	رفع فرایندهای زاید سازمانی در آموزش و پرورش در مسیر بهبود توافری Fixing unnecessary organizational processes in education to improve innovation	مسائل مدیریتی management issues
7	ایجاد فضای رقابتی در میان معلمان تربیت‌بدنی Creating a competitive environment among physical education teachers	
8	بازگویی ظرفیت‌های مطلوب توافری Narrating the desirable capacities of innovation	
9	وجود یزخی حمایت‌های دولتی از مدارس توافری آموزشی Government support for innovative schools in education	
8	دغدغه توسعه توافری آموزشی در اسناد بالادستی کشور The concern of developing educational innovation in the upper documents of the country	فناوری‌های نوین Modern Technologies
4	استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی نظیر گروه‌سازی در فضای مجازی، استفاده از منابع آموزشی جدید دنیا Using the virtual capacities, such as virtual grouping, using the new educational resources of the world	
6	استفاده از فناوری‌های روز در آموزش که به توافری منجر می‌شود نظیر تکنیک‌های شبیه‌سازی Using modern technologies in education leading to innovation; such as simulation techniques	
5	دسترسی دانش‌آموزان به تجهیزات نوین آموزشی نظیر تبلت و گوشی هوشمند Students' access to new educational equipment such as tablets and smartphones	



ادامه جدول ۵- یافته‌های کدگذاری‌های محوری و فراوانی کدهای استخراج شده

Table 5- Pivotal coding findings and frequency of extracted codes

فراوانی Frequency	عوامل Factors	
7	حمایت مدیران مدارس از ایده‌های نوآور آموزشی معلمان تربیت‌بدنی Support of school principals for innovative educational ideas of physical education teachers	حمایت‌های فردی Individual support
4	حمایت سایر معلمان از ایده‌های نوین آموزشی معلمان تربیت‌بدنی Supporting other teachers for the modern educational ideas of physical education teachers	
6	حمایت و استقبال والدین و دانش‌آموزان از ایده‌های نوین آموزشی معلمان تربیت‌بدنی Supporting and welcoming parents and students to the modern educational ideas of physical education teachers	
7	صلاحیت‌های حرفه‌ای (شغلی) داشتن معلمان Teachers' professional (occupational) qualifications	صلاحیت معلمان Teachers' Qualification o
4	صلاحیت‌های فردی داشتن معلمان Teachers' individual qualifications	
4	صلاحیت‌های عمومی داشتن معلمان Teachers' general qualifications	

مطابق با نتایج بخش کیفی پژوهش، عوامل شناسایی شده در قالب یازده دسته شامل مسائل اجتماعی، مسائل انگیزشی، جنبه‌های نظارتی، زیرساخت‌ها، دانش تخصصی، حمایت‌های دولتی، قوانین و مقررات حمایتی، مسائل مدیریتی، فناوری‌های نوین، حمایت‌های فردی و صلاحیت معلمان دسته‌بندی شدند. شکل شماره یک این عوامل را نشان می‌دهد.



شکل ۱- عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی

Figure 1- Factors affecting the improvement of educational innovation of physical education teachers



بحث و نتیجه‌گیری

نوآوری آموزشی یکی از نگرانی‌های همیشگی در حوزه تعلیم و تربیت مشخص بوده است. بهبود نوآوری آموزشی به‌عنوان یک دغدغه باعث شده است تا از آن در تمامی حوزه‌ها از جمله ورزش بهره برده شود. ارتقای سطح نوآوری آموزشی می‌تواند باعث بهبود وضعیت کیفیت آموزشی شود و مسیر ارتقای عملکرد همه سیستم تعلیم و تربیت را تسهیل کند (لی، ۲۰۲۱، ۱۵). ظرفیت‌های نوآوری آموزشی باعث شده است تا نیاز به ارتقای آن در زنگ ورزش و حوزه تربیت‌بدنی کاملاً مشهود باشد. این مسئله سبب شده است تا تحقیق حاضر با هدف بررسی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی طراحی و اجرا شود.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد، عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی در یازده حوزه شامل مسائل اجتماعی، مسائل انگیزشی، جنبه‌های نظارتی، زیرساخت‌ها، دانش تخصصی، حمایت‌های دولتی، قوانین و مقررات حمایتی، مسائل مدیریتی، فناوری‌های نوین، حمایت‌های فردی و صلاحیت معلمان مشخص شد؛ به‌عبارتی، در مسیر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی باید به مسائل اجتماعی، مسائل انگیزشی، جنبه‌های نظارتی، زیرساخت‌ها، دانش تخصصی، حمایت‌های دولتی، قوانین و مقررات حمایتی و مسائل مدیریتی توجه جدی داشت. شوهراتویچ (۲۰۲۰) مشخص کرد که در مسیر بهبود نوآوری آموزشی باید به جنبه‌های مختلف حوزه‌های مدیریتی، فرهنگی، فردی و انگیزشی توجه کرد. لو و همکاران (۲۰۲۰) نیز دریافتند که نوآوری آموزشی به‌واسطه مسائل حوزه‌های مختلفی تحت‌تأثیر قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد، ماهیت کلیدی نوآوری آموزشی در میان معلمان تربیت‌بدنی و همچنین روند پیچیده دسترسی به آن باعث شده است تا عوامل مختلفی بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی تأثیرگذار باشند. ساختار پیچیده دسترسی به نوآوری آموزشی باعث شده است تا نیاز به نگاهی کلان در جهت دستیابی به آن احساس شود و این امر منجر شده است که مسائل اجتماعی، مسائل انگیزشی، جنبه‌های نظارتی، زیرساخت‌ها، دانش تخصصی، حمایت‌های دولتی، قوانین و مقررات حمایتی و مسائل مدیریتی نقش کلیدی در روند توسعه نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی داشته باشند. شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی می‌تواند بستری در جهت ایجاد رویه‌های نوین در سیستم آموزشی کشور داشته باشد و رویه‌های سنتی و منسوخ‌شده در این بخش به فراموشی سپرده شود. دراچ و همکاران (۲۰۱۴) مشخص کردند که بهبود نوآوری آموزشی نقش مهمی در ایجاد خلاقیت در ارکان آموزشی از جمله معلمان و دانش‌آموزان خواهد داشت و فواید این مسئله صرفاً مدنظر دانش‌آموزان نخواهد بود.



نتایج تحقیق حاضر نشان داد، در میان عوامل شناسایی شده، دانش تخصصی به عنوان مهم ترین عامل در بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی مشخص شد. سربولو و همکاران (۲۰۲۱) اشاره کردند که دانش و آگاهی در خصوص نوآوری آموزشی یکی از مسائل مهمی است که باید مدنظر قرار گیرد؛ بر این اساس، نتایج تحقیق حاضر با نتایج پژوهش سربولو و همکاران (۲۰۲۱) همسوست. به نظر می رسد، دانش تخصصی به واسطه ارتقای دانش فنی معلمان تربیت بدنی در نوآوری آموزشی، به روزرسانی مهارت و دانش معلمان تربیت بدنی، بهبود مهارت معلمان تربیت بدنی برای بهره گیری از نوآوری آموزشی، آگاهی از اطلاعات مربوط به نوآوری آموزشی، ایجاد آموزش در خصوص نوآوری آموزشی در مدارس، ارتقای مهارت مدیران مدارس و آموزش و پرورش برای بهره گیری از ظرفیت های نوآوری آموزشی و برگزاری دوره های ضمن خدمت در راستای توسعه نوآوری آموزشی ویژه معلمان تربیت بدنی می تواند بستر مناسبی را در جهت ارتقای نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی فراهم کند. دانش و آگاهی در زمینه نوآوری آموزشی یکی از نیازهای مهم در حوزه بهبود نوآوری آموزشی است (لی، ۲۰۲۱، ۱۷). بسترسازی در جهت بهبود نوآوری آموزشی با تأکید بر دانش تخصصی می تواند ظرفیت های مطلوبی را برای پایدارسازی نوآوری آموزشی در میان معلمان تربیت بدنی فراهم کند. بدون شک، دانش تخصصی در حوزه تربیت بدنی می تواند دامنه نوآوری معلمان تربیت بدنی را افزایش دهد و شرایطی را برای بهره گیری معلمان از این دانش خود در حوزه های تعلیم و تربیت فراهم کند. بدون شک، دانش تخصصی می تواند ابزاری مناسبی برای کمک به معلمان تربیت بدنی درباره بهبود نوآوری آموزشی باشد.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد، در میان عوامل شناسایی شده، حمایت های دولتی به عنوان عامل مهم دیگر در بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی مشخص شد. شوهراتویچ (۲۰۲۰) اشاره کرد که حمایت از نوآوری آموزشی یکی از نیازهای توسعه این حوزه است. پولویکوا و همکاران (۲۰۲۱) دریافتند که در جهت بهبود نوآوری آموزشی باید دولت حمایت های لازم را داشته باشد؛ بنابراین نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات پولویکوا و همکاران (۲۰۲۱) و شوهراتویچ (۲۰۲۰) همسوست. به نظر می رسد، حمایت های دولتی به واسطه حمایت مدیران از نوآوری آموزشی در میان معلمان تربیت بدنی، وجود کرسی های مشورتی برای توسعه نوآوری آموزشی، ایجاد نظام فکری و پیشنهادها در جهت توسعه نوآوری آموزشی، ایجاد منابع مالی در مسیر توسعه نوآوری آموزشی، ایجاد امنیت مالی در مدارس و ایجاد کمیته های راهبری در آموزش و پرورش برای توسعه نوآوری آموزشی می تواند نقش مهمی در بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی داشته باشند. دولت ها به واسطه مهم قلمداد کردن نوآوری آموزشی و ایجاد الزامات و استانداردهایی در جهت پاسخ به نوآوری آموزشی در سیستم تعلیم



و تربیت و به‌خصوص در میان معلمان تربیت بدنی، می‌توانند شرایط مناسبی را برای بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی فراهم کنند.

زیرساخت‌ها و مسائل مدیریتی، عوامل مهم دیگر در جهت بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی هستند. دراج و همکاران (۲۰۱۴) مشخص کردند که زیرساخت‌ها نقش مهمی در شکل‌گیری نوآوری آموزشی دارند. توریستینسون (۲۰۱۴) نیز اشاره کرد که در مسیر بهبود نوآوری آموزشی باید سیستم‌های مدیریتی و حمایتی مناسب وجود داشته باشد. به نظر می‌رسد، زیرساخت‌ها به‌واسطه افزایش اختیار عمل به معلمان تربیت بدنی و ایجاد فناوری‌ها و تجهیزات مناسب و جدید می‌توانند شرایطی را برای نوآوری آموزشی آنان فراهم کنند؛ به‌عبارتی، معلمان تربیت بدنی در یک محیط ضعیف از نظر امکانات و فناوری به‌ناچار به سمت سیستم‌های آموزشی سنتی متمایل خواهند شد که این امر می‌تواند نوآوری آموزشی را مختل کند؛ از این‌رو ایجاد زیرساخت‌ها و جنبه‌های حمایتی می‌تواند به‌واسطه ایجاد الزامات اولیه، بستر مناسبی را به‌منظور بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی ایجاد کند. موضوع نوآوری آموزشی درس تربیت بدنی مدارس، نیازی ضروری برای ارتقای جایگاه درس تربیت بدنی در مدارس شناخته می‌شود و موضوع جدیدی است؛ به‌طوری‌که سازمان‌های آموزشی به‌ویژه مدارس نمی‌توانند صرفاً نقش مکانیکی ایفا کنند؛ بلکه باید پیوسته خود را با شرایط جدید تطبیق دهند. اگر نتوانند شرایط نوآوری و تحول را در خود ایجاد کنند، قادر به ادامه حیات نیستند و اثربخشی خود را از دست می‌دهند. درواقع، در جهان امروز، تفکر تغییر و نوآوری اجتناب‌ناپذیر است. با توجه به انقلاب فناوری، اطلاعات و ارتباطات در محیط پرقاب و پرتحمل امروزی که آموزش و پرورش را با چالش‌های فراوانی مواجه کرده است و با توجه به چالش‌های کنونی، نیاز به نوآوری در مدارس الزامی است.

براساس نتایج پژوهش حاضر، دسترسی و بهره‌مندی از فناوری‌های نوین می‌تواند زمینه بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی را به همراه داشته باشد. در این راستا می‌توان عنوان کرد که استفاده از فناوری در دانش‌افزایی و ارتقای برنامه آموزشی دارای فواید درخور توجهی است که استفاده از فناوری را به‌عنوان یک پدیده مناسب و شایان توجه معرفی کرده است. برخی از این فواید شامل تربیت نیروی انسانی کارآمد و ماهر، کیفی بخشی به آموزش و پرورش، دسترسی آسان به منابع اطلاعاتی، کاهش هزینه‌های آموزشی در بلندمدت، روزآمد کردن نظام آموزشی، بازآموزی معلمان و افزایش مهارت شغل و دانش آنان، ایجاد انگیزه و تلاش و نوآوری در برنامه‌های درسی و استفاده از تجارب محققان داخلی و بین‌المللی و... است که با توجه به اهمیت موارد یادشده در برنامه تعلیم و تربیت، باید توجه ویژه‌ای



به برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری در استفاده از فناوری کرد؛ باین‌حال، سافرانکوا و سیکورا^۱ (۲۰۱۸)، رستون^۲ (۲۰۱۵)، چاریات^۳ و همکاران (۲۰۲۰)، گالپان^۴ و همکاران (۲۰۲۰) و هیرو^۵ و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش‌های خود اظهار کردند که رهبری فناوری جزو وظایف اصلی مدیران آموزشی عصر نوین است و می‌تواند راهکاری مناسب در جهت هدایت ارتقای دانش فناوری و افزایش کاربرد آن توسط معلمان باشد. براساس جکسون و همکاران (۲۰۰۹)، توسعه و گسترش فناوری در بین معلمان منوط به پذیرش و باور فناوری از جانب مدیر و معلم است. گرادی و همکاران (۲۰۱۱) نیز معتقداند که الگوبودن و باور فناوری، اعتقاد راسخ مدیر و معلم به پیامدهای مثبت فناوری در تغییر نگرش معلمان به فناوری بسیار تعیین‌کننده است. در این راستا پیشنهاد می‌شود، نگرش و توانمندی‌های فناورانه بخشی از شرایط احراز صلاحیت در شاغلان نظام آموزشی باشد. درعین‌حال، توانمندی در استفاده از فناوری‌های نوین و بالابودن سطح سواد دیجیتال آن‌ها می‌تواند زمینه دستیابی به دانش و نوآوری‌های روز را افزایش دهد و باعث افزایش خلاقیت و نوآوری معلمان تربیت‌بدنی در نظام آموزشی شود.

براساس نتایج پژوهش حاضر، حمایت‌های فردی می‌تواند زمینه بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی را به همراه داشته باشد. حمایت‌های فردی، فرایندی حمایتی و ساختاریافته است که مسئولیت آن بر عهده شخص بوده و مبتنی بر یادگیری، عملکرد و موفقیت فردی است و در راستای توسعه حرفه‌ای و آموزشی و شغلی انجام می‌گیرد. حمایت‌های فردی مؤثر، ظرفیت افراد برای بازبینی، طرح‌ریزی و مسئولیت‌پذیری در برابر یادگیری خود را افزایش می‌دهد و زمینه حمایت‌های دیگران همچون مدیر، همکاران و حتی والدین دانش‌آموزان را پدید می‌آورد؛ باین‌حال، نقش معلم در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش که برای پاسخ به نیازهای زمان و مبتنی بر فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی برای دستیابی به آموزش و پرورش در تراز جمهوری اسلامی ایران تدوین و تصویب شده است، به‌عنوان هدایت‌کننده، اسوه‌ای امین و بصیر در فرایند تعلیم و تربیت و مؤثرترین عنصر در تحقق مأموریت‌های نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی تعریف شده است. شایستگی‌های معلم در تراز جمهوری اسلامی براساس سند تحول بنیادین در سه حیطة شایستگی عمومی و اخلاقی،

1. Safrankova & Sikvr
2. Reston
3. Charyate
4. Gulpan
5. Hero



شایستگی‌های حرفه‌ای و شایستگی‌های ارتقای توانمندی‌ها تعیین شده، راهکارهایی براساس هریک از این سه حیطة آورده شده و شاخص‌های هر حیطة مشخص شده است؛ با این حال، انگیزه توسعه فردی باید از جهات مخالف همچون انگیزه فردی و انگیزه بیرونی از جانب مدیر و سازمان در معلم ایجاد شود و او به‌طور شخصی برنامه‌ای را برای افزایش توانمندی‌های خویش تدارک ببیند. در این توسعه معلمان باید بتوانند در نقش‌های خود به‌عنوان مدیر و رهبر عمل کنند، دیدگاه‌های خویش درباره توانمندی‌هایشان را گسترش دهند، اعتقادات و اعمال خود را با هم هماهنگ کنند، فرصت‌های لازم برای کسب رویکردی شخصی برای خود داشته باشند و به‌طور مستمر از حمایت مدیران برخوردار باشند. در این راستا آن‌ها باید تعهد شغلی و مسئولیت‌پذیری را در خود تقویت کنند و خود را در قبال وظیفه خطیر معلمی در پیشگاه خداوند مسئول بدانند.

براساس نتایج پژوهش حاضر، صلاحیت معلمان می‌تواند زمینه بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت‌بدنی را به همراه داشته باشد. در این راستا، وری (۲۰۰۷) در پژوهشی که با عنوان «آموزش قبل از خدمت برای تربیت حرفه‌ای معلمان» انجام داد، به این نتیجه رسید که آموزش‌های قبل از خدمت معلمان باید از حمایت و کیفیت کافی در جهت تربیت حرفه‌ای آن‌ها برخوردار باشد. در پژوهشی والک و همکاران با عنوان «آموزش و تربیت معلم از طریق فناوری اطلاعات و ارتباطات در فنلاند» انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که در آموزش و سیاست‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات تربیت معلمان باید توسعه یابد؛ به‌طوری‌که بین خط‌مشی‌ها، نیازها و واقعیت آموزش و تربیت معلمان همخوانی لازم ایجاد شود. در پژوهش دیگری که کریستوفر و کینگ (۲۰۰۷) با عنوان «شرایط برای آموزش و تربیت حرفه‌ای معلمان» انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که آموزش و تربیت حرفه‌ای معلمان زمینه‌ساز افزایش حس مسئولیت‌پذیری و افزایش کیفیت شغلی در طول دوره کاری آن‌ها و بهبود خلاقیت و نوآوری شغلی است؛ با این حال، آموزش بهبود مباحث آموزشی در برنامه‌های ضمن خدمت و در نظر گرفتن نیازها و احتیاجات علمی آن‌ها و از طرفی افزایش انگیزه دانش‌افزایی و ادامه تحصیل می‌تواند بر افزایش توانمندی‌های علمی و آموزشی نومعلمان اثرگذار باشد.

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهادها عبارت‌اند از:

- با ایجاد استانداردهای شغلی درخصوص پاسخ به نوآوری آموزشی، شرایطی برای ترغیب معلمان تربیت‌بدنی به نوآوری آموزشی فراهم شود؛ - با ایجاد کمیته‌هایی در سیستم آموزش و پرورش و ادارات تابع آن با عنوان «کمیته نوآوری»، شرایط و بستر توسعه نوآوری آموزشی به‌صورت اختصاصی در تمامی مدارس و مناطق فراهم شود؛



-با تشویق نوآوری‌های آموزشی معلمان تربیت‌بدنی و اطلاع‌رسانی این دستاوردها، ضمن تشویق به نوآوری آموزشی؛ شرایطی برای بهره‌گیری سایر معلمان تربیت‌بدنی از نوآوری‌های آموزشی ایجاد شده فراهم شود؛

-با ایجاد بانک‌های اطلاعاتی از ظرفیت‌های معلمان تربیت‌بدنی و ترکیب ظرفیت‌های آنان به واسطه تیم‌سازی و شبکه‌سازی در میان معلمان تربیت‌بدنی، شرایطی برای بهبود نوآوری آموزشی آنان فراهم شود؛

-با ایجاد جشنواره‌هایی از نوآوری‌های آموزشی معلمان تربیت‌بدنی، شرایطی برای غنی‌سازی نوآوری آموزشی ورزش مدارس فراهم شود.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول مقاله است. از راهنمایی‌ها و تلاش‌های ارزنده اساتید راهنما و مشاور که در به ثمر رساندن این پژوهش کمال همکاری را داشتند، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم.

Reference

1. Ahadi, P. (2017). Investigating the relationship between organizational culture and teachers' tendency to educational innovations in Ardabil primary schools (Unpublished M.Sc. thesis). Payame Noor University of Tabriz. (Persian)
2. Aizawa, K., Orr, M., Inoue, Y., Nagazumi, J., & Yoshida, M. (2021). Leveraging sport events for sustainable sport participation: How schools contribute to sport development through events. *European Sport Management Quarterly*, 1-21.
3. Babaei Osalu, H., Sohrabi, Z., & Khajeh Azad, M. (2015). Creativity Analysis in faculties of biomedical courses according to torrance creativity theory Iran University of Medical Sciences. *Journal of Educational Strategies in Medical Sciences*, (318), 138-143. (Persian)
4. Balkar, B. (2015). The relationships between organizational climate innovative behavior and job performance of teacher. *International Online of Educational Sciences*, 7(2), 81-99.
5. Barrichello, A., Morano, R. S., Feldmann, P. R., & Jacomossi, R. R. (2020). The importance of education in the context of innovation and competitiveness of nations. *International Journal of Education Economics and Development*, 11(2), 204-224.
6. Čorluka¹, M., Bjelica, D., & Gardasević, J. (2018). Sport schools vs trends to obesity: An analysis among 5 year olds in the Makarska (Croatia). *Acta Kinesologica*, 12, 111-114.
7. Criollo-C, S., Moscoso-Zea, O., Guerrero-Arias, A., Jaramillo-Alcázar, A., & Luján-Mora, S. (2021). Mobile learning as the key to higher education innovation: A systematic mapping. *IEEE Access*, 9, 462-476.



8. Drach-Zahovy, A., Somech, A., Granot, M., & Spitzer, A. (2004). Can we win them all? Benefits and costs of structured and flexible innovation – implementations. *Journal of Organizational Behavior*, 25, 212-234.
9. Ehsani, Q., & Abbaszadeh, M. (2015). The relationship between learning organization components and creativity and innovation of high school and pre-university teachers. *Journal of New Approach in Education Administration*, 3(12), 1-20. (Persian)
10. Farzaneh, S. (2015). Investigating the relationship between organizational innovation of schools and the performance of high school teachers in education of Chahardangeh district. Paper presented at the International Symposium on Management Sciences, and Center for Strategies for Achieving Sustainable Development. (Persian)
11. Freeman, W. H. (1988). Physical education and sport in a changing society. *Journal of Industrial Psychology*, 38 (4), 102-129.
12. Grady, M. L. (2011). *Leading the technology-powered school*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
13. Heidarifard, S., & Sharifian, I. (2017). Identifying and comparing barriers to donors' participation in the development of sports facilities. *Journal of Sports Management Studies*, 41, 96-81. (Persian)
14. Hero, J. L. (2020). Exploring the principal's technology leadership: Its influence on teachers' technological proficiency. *Online Submission*, 4(6), 4-10.
15. Hosseini, A. (2013). *The nature of creativity and its cultivation methods* (4th ed.). Mashhad: Astan Quds Razavi Publications. (Persian)
16. http://www.researchgate.net/publication/303642811_The_21st_Century_Principal_A_Study_of_Technology_Leadership_and_Technology_Integration_in_Texas_K-12
17. Huong, V. T. M. (2020). Factors affecting instructional leadership in secondary schools to meet Vietnam's general education innovation. *International Education Studies*, 13(2), 48-60.
18. Irmansyah, J., Lumintuarso, R., Sugiyanto, F., & Sukoco, P. (2020). Children's social skills through traditional sport games in primary schools. *Jurnal Cakrawala Pendidikan*, 39(1), 39-53.
19. Jackson, D. (2009). Relationship between principals' technological leadership and their schools' implementation of instructional technology (Doctoral dissertation). Georgia Southern University.
20. Lee, Y. D., & Chang, H. M. (2006). Leadership style and innovation ability: An empirical study of Taiwanese wire and cable companies. *Journal of American Academy of Isines Cambridge*, 9(2), 218-219.
21. Lei, L. (2021). Practical Exploration of integrating practical teaching into innovation and entrepreneurship education in colleges and universities. *Science*, 9(1), 14-19.
22. Lv, B., Zhao, Y., & Teng, S. (2020). Community education innovation and practice in the new era. Paper presented at the 2019 International Conference on Education Science and Economic Development (ICESED 2019). Atlantis Press.



23. Martine, E. (2002). An Organizational culture model to promote creativity and innovation. *Journal of Industrial Psychology*, 28(4), 58-65
24. McGuirk, H., Lenihan, H., & Hart, M. (2015). Measuring the impact of innovative human capital on small firms' propensity to innovate. *Research Policy*, 44(4), 965-976.
25. Panayides, P. (2006). Enhancing innovation capability through relationship management and implications for performance, *European Journal of Innovation Management*, 9(4), 466-483.
26. Parnak, J. (2015). The Relationship between organizational trust and organizational innovation in teachers' schools. *Quarterly Journal of New Psychological Research*, 10(38), 76. (Persian)
27. Polevikova, O., & Shvets, t. (2021). Participative approach as educational innovation of professional training future teachers: *Bulletin of the Cherkasy Bohdan Khmelnytsky National University Series. Pedagogical Sciences*, (4), 176-182.
28. Reston, V. A. (2015). National policy board for educational administration. professional standards for educational leaders. *American Association of Colleges of Teacher Education*.
29. Rezaian, A., Pour Ezat, A. (2013). *Fundamentals of Organization and management*. Tehran: Samat Publications. (Persian)
30. Safrankova J. M., & sikvr, M. (2018). Responsibilities and competencies in personnel management at Czech schools. *Oeconomia Copernicana*, 9(3), 529-543.
31. Schilder, E., & Redmond, T. (2019). Measuring media literacy inquiry in higher education: Innovation in assessment. *Journal of Media Literacy Education*, 11(2), 95-121.
32. Shuhratovich, I. U. (2020). Application of innovation in teaching process. *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences*, 8(5), 4-8.
33. Thorsteinsson, G. (2014). Innovation education to improve social responsibility through general education. *Tiltai*, 61(4), 71-78.
34. Tsangaridou, N. (2017). Early childhood teachers' views about teaching physical education: challenges and recommendations. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 22(3), 283-300.
35. Uzunöz, F. S., & Demirhan, G. (2017). The effect of creative drama on critical thinking in preservice physical education teachers. *Thinking Skills and Creativity*, 24, 164-174.
36. Wagner, E. R., & Hansen, E. N. (2005). Innovation in large versus small companies: insights from the US wood products industry", *Management Decision*, 51(6), 473-492.



ارجاع دهی

مهراجی، محبوبه؛ غفوری، فرزاد؛ کشکر، سارا؛ جوادپور، محمد. (۱۴۰۱). بررسی عوامل مؤثر بر بهبود نوآوری آموزشی معلمان تربیت بدنی. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۰ (۲۹): ۹۹-۱۲۶. شناسه دیجیتال: 10.22089/RES.2022.11415.2165

Mehraji, M; Ghafouri, F; Keshkar, S. Javadipour, M. (2023). The Factors Affecting the Improvement of Educational Innovation of Physical Education Teachers. *Research on Educational Sport*, 10 (29): 99-126. (Persian). DOI: 10.22089/RES.2022.11415.2165

